

[Arne Larsen.]

Dette lovforslag indeholder en ændring af ejerlejlighedsinstitutionen, idet ministeren foreslår, at beboelsesejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før 1930, og som indeholder husrum til beboelse, ikke uden kommunalbestyrelsens samtykke kan opdeles i henhold til lov om ejerlejligheder. Så langt lyder det jo vældig pænt, men man bliver noget betænkelig, når man læser fortsættelsen:

„Samtykke kan dog kun nægtes, dersom ejendommens beboelseslejligheder ikke er forsynet med indlagt vand, forsvarligt afløb for spildevand, elektricitet og eget wc i lejligheden eller der ved opdelingen fremkommer ejerlejligheder til beboelse uden eget selvstændigt køkken.“

Det er nogle skrappe bestemmelser, som her foreslås indføjet. Jeg kan ikke se, at det er nogen betydende ændring i ejerlejlighedsinstitutionen, og jeg kan slet ikke forstå, at disse ændringer skal ind i loven om midlertidig regulering af boligforholdene, for de hører da hjemme i ejerlejlighedsloven. Denne lovgivning er jo af midlertidig karakter og omfatter kun visse dele af landet. Jeg synes, det er helt galt, at man placerer disse ændringer af ejerlejlighedsloven i en helt anden lov.

Hr. Kaj Andresen var inde på hele problematikken omkring ejerlejlighederne og fremhævede, at socialdemokraterne oprindelig havde fremsat et andet forslag — men de lod sig true til at gå ind på de borgerlige partiers tankegang med hensyn til oprettelse af ejerlejlighedsinstitutionen. Det er beklageligt, at socialistisk folkeparti i den grad har fået ret i sin modstand imod ejerlejlighedsloven. Det er på høje tid, at den ændres, og at den ændres væsentligt. Vi så helst, at ejerlejlighedsloven blev ophævet, men da man fra flertallets side finder, at denne lovgivning har visse positive sider, vil den jo nok blive opretholdt. Lejernes Landsorganisation foreslår, at ejerlejlighedsloven ændres, således at den kun kommer til at omfatte den nye bebyggelse. Heri kan jeg

være ganske enig, men så langt vil ministeren vel næppe strække sig.

En anden ting er, at disse ejerlejligheder sælges med en kæmpefortjeneste. Der er gået virkelig spekulation i denne historie, og det er klart, at man ud fra samfundsmæssige hensyn må se at få stoppet denne voldsomme spekulation. Den har mange, mange negative sider. Derfor kunne vi i mit parti tænke os, at der gennemførtes en meget stærkere kontrol med hele ejerlejlighedsinstitutionen. Vi kunne tænke os, hvis ikke anden vej er farbar, at man gennemførte en maksimalpris på ejerlejligheder, altså at 13. almindelige vurdering og måske et beskedent tillæg var det udgangspunkt, man havde, når der skulle handles lejligheder i den gamle boligmasse. Det ville sandsynligvis også være nødvendigt — og vi ville finde det rimeligt — at man nedsatte særlige vurderingsnævni i forbindelse med ejendommens overgang til ejerlejligheder. Jeg tror, at sådanne ændringer måske kunne forhindre den uhyggelige og triste spekulation.

Fra en borger i Vanløse, hr. H. V. Krantz, har folketingets boligudvalg modtaget et ret omfattende materiale om ejerlejlighedsproblemet. Her dynges mange væsentlige ting op, og jeg vil meget stærkt understrege, at meget af det, der her siges, er fuldstændig rigtigt. Det fastslås til sidst i dette materiale, at ejerlejlighedsloven ikke er samfundsgavnlig, den gavner kun en brøkdel af en promille af befolkningen, den gavner i udpræget grad boligspekulanter og ofte personer, der har været omtalt i pressen på grund af andre former for spekulation i bolignøden. Man kan bare tænke på hr. Bassan ude i Vognmandsmarken; det er egentlig uforståeligt, at der ikke er sket noget med denne spekulant.

Til forslag til lov om ændring i lov om leje har jeg ikke væsentlige bemærkninger ud over, at gårdrydninger jo nu i henhold til ændring i bygge lov for København skal kunne gennemføres, når kommunen på-